

*
* * *

Тогазъ часовникътъ ако зауръ не се угажда;
Тогази нема воля въ насъ, желаня и жажда!
На косътъ пѣньето тогазъ въ лѣса не на зове,
Денътъ тогазъ е мѣртвъвъ день, той нема часове . . .
Тогазъ часовникътъ ако зауръ не се угажда!

*
* * *

Тогазъ не мислимъ . . . (Мисълъта скърбъта ни ще
разбуди!)
Тогазъ четеме Приказки . . . И въ мерзостни книжя
Потъхнѣла, омаяна, пияна отъ лѣжа,
Душата ни на своето нищожество се чуди!
Тогазъ не мислимъ . . . (Мисълъта скърбъта ни ще
разбуди!)

*
* * *

Тогазъ не сме способни да осѣщае умрази,
Ни прѣданность; и любовъта е егоизмъ тогази;
Тогази сѣко чувство въ насъ гѣстъ облакъ е отъ
прахъ,
Тогази въ злото нема зло, а праздна дума: грѣхъ!
Тогазъ не сме способни да осѣщае умрази!

*
* * *

Кога изминѣтъ тѣзи дни,—изчезватъ отъ живота,
Като че ги е немало,—изчезватъ безъ слѣда! .
Но въ мѣтнитѣ ни спомени остава за всегда
Незнамъ какво страшилище, като една Голгота!
Кога изминѣтъ тѣзи дни,—изчезватъ изъ живота!

*
* * *

О мрачни дни, облѣни съ дѣждове,
Есенни дни, о дни безъ часове!